

пътъ си пріятелъ, Господжъ Ларокъ, трѣба ви единъ настойникъ, управитель на имотъ ви; прѣдлагамъ ви единъ такъвъ. И напстинъ той не ще да има способностъ на оногози който умрѣ; не знае тайны тѣ какъ ся даватъ подъ наемъ и какъ по-лесно ся прибиратъ издлѣженіята, не разбира никакъ работы тѣ, които ще му възложите; нѣма особенъ опытъ и знаніе за тѣхъ, има обаче друго иѣщичко, което прѣдмѣстникъ му нѣмаше, и което не бѣ придобылъ съсъ всичките си шестдесетъ годишнъ опытъ, и нито бы придобылъ ако да бы работилъ и десетъ тысячещи години; тойзи има честность. Опыталъ съмъ го и поручавамъ ся за него. И тѣй пріимнѣте го, и ще бѫдите признателни и менѣ и нему. — Г-жа Ларокъ ся много смѣ за този мой начинъ на прѣпорожж и види ся да ся ѹ е понравилъ, защото пайпослѣ сполучихъ.

Това като исказа добрыйтъ старецъ прѣложи да ми даде начални и общи знанія които ся касаяхъ до видѣть на бѫдущето ми служение и каза още че ще приложи и иѣкои особенни свѣдѣнія за семейството Ларокъ, които бѣ събрали и записалъ заради мене.

— И кога ще тръгнѫ, любезный ми Господине?

— Да ти кажѫ, сынко (Г. Маркызе нѣма вече), колкото по-скоро, толкозъ по-добро; защото онѣзи ми пріятели, немогѫтъ нито едно доказа-